

بررسی تجربی امکان تشکیل هیدروکسی داوین از خاکستر آتشفسانی

فاطمه نریمانی^{۱*}، محمد خرامش^۱، علیرضا بدیعی^۲، فرامرز طوطی^۱

۱- دانشکده زمین‌شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

۲- دانشکده شیمی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

(دریافت مقاله: ۸۹/۱۰/۱۵، نسخه نهایی: ۹۰/۱/۱۴)

چکیده: هیدروکسی داوین، آلومینوسیلیکات آبدار با ساختار مشابه با گروه کانیایی کانکرینیت است ولی با توجه به دمای پایین محیط تشکیل هیدروکسی داوین وجود آب در ساختار این کانی، پژوهشگران آن را جزء زئولیت‌ها ردبندی می‌کنند. وجود گروه $[Ca.Cl]^{+}$ به جای گروه $[Na.H_2O]^+$ در قفس‌های ساختاری از ویژگی‌های برجسته‌ی این کانی است. دگرسانی خاکسترها آتشفسانی بر اثر گرمابی‌ها با قلیائیت بالا، یکی از فرایندهای معمول تشکیل زئولیت‌های مختلف است. از این رو در این کار پژوهشی تلاش شده است تا با اثردهی آبغون‌های قلیایی بر خاکسترها آتشفسانی در شرایط گرمابی روند تغییرات فازی ایجاد شده و امکان تشکیل هیدروکسی-داوین مورد بررسی قرار گیرد. نتایج این بررسی‌ها نشان داده‌اند که هیدروکسی داوین می‌تواند در دمای ۱۵۰ درجه‌ی سانتی‌گراد و در حضور آبغون‌های قلیایی با غلظت بالای یون‌های سدیم، پتابسیم و کلر در شرایط گرمابی تشکیل شود.

واژه‌های کلیدی: هیدروکسی داوین؛ تغییر فاز؛ شرایط گرمابی؛ خاکستر آتشفسانی.

همین دلیل زئولیت‌ها که محصولات مهم حاصل از دگرسانی‌های درجه‌پایین هستند، بیشترین تمرکز را در نهشته‌های آذرآواری غنی از شیشه به نمایش می‌گذارند. زئولیت‌ها گروهی از کانی‌های آلومینوسیلیکاتی آبدارند. ساختار آن‌ها از چاروچه‌های AlO_4 و SiO_4 تشکیل شده است که کاتیون‌های قلیایی و قلیایی‌خاکی و نیز مولکول‌های آب در حفره‌های آن‌ها وجود دارند [۳]. متداول‌ترین زئولیت‌های تشکیل شده از خاکسترها شیشه‌ای سیلیسیک عبارتند از فیلیپسیت، کلینوپتیلولیت و اریونیت؛ مقادیر کمتری موردنیت و شابازیت و نیز کانی مرلینوئیت که به ندرت گزارش شده است [۴-۷]. دما و ترکیب شاره‌ی منفذی عوامل مهم و تأثیرگذار در نوع زئولیتی هستند که از شیشه‌های آتشفسانی تشکیل می‌شود [۸].

مقدمه

خاکسترها آتشفسانی دسته‌ای از مواد آذرآواری هستند که بر اساس اندازه‌ی ذرات سازنده، به دو دسته‌ی خاکسترها آتشفسانی درشت‌دانه (با قطر ذرات ۶۲۵ تا ۰۶۲۵ میلی‌متر) و خاکسترها آتشفسانی ریزدانه (با قطر ذرات کمتر از ۰۶۲۵ میلی‌متر) تقسیک می‌شوند [۱]. خاکسترها آتشفسانی بسیار فعال بوده و به راحتی تحت تأثیر شرایط محیطی و فرآیندهای ثانویه قرار می‌گیرند. در این میان گرمابی‌ها تأثیر بیشتری بر خاکسترها داشته به طوری که ضمن حرکت در مسیر خود، خاکسترها را تحت تأثیر قرار داده و باعث دگرسانی آن‌ها می‌شوند. کانی‌های زئولیتی، محصولات مهم حاصل از دگرسانی شیشه‌های آتشفسانی توفی در شرایط قلیایی هستند [۲]. به

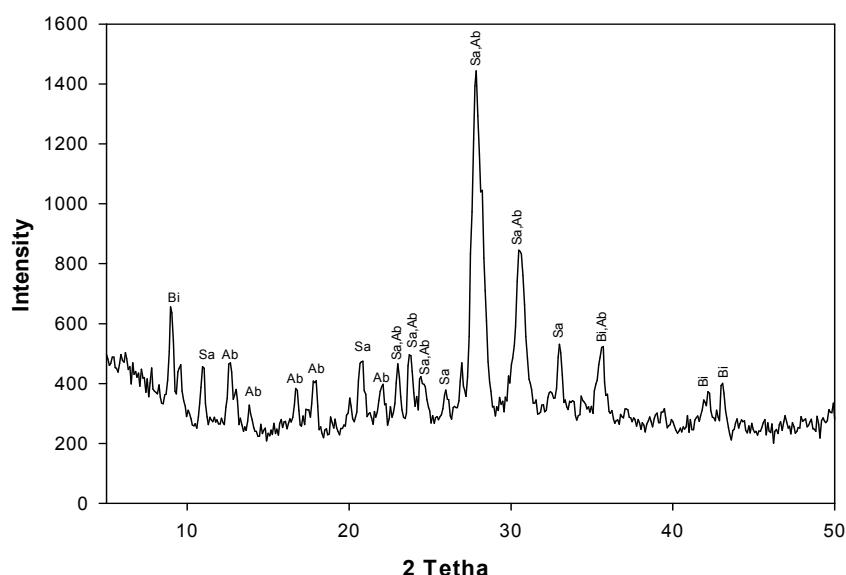
خاکسترها جمع‌آوری شده نخست با الک ۱۰۰ مش غربال شدند و سپس برای آزمایش‌ها مورد استفاده قرار گرفتند. از خاکسترها جمع‌آوری شده پس از الک، مقاطع نازک تهیه گردید. بررسی مقاطع نازک تهیه شده از خاکسترها نشان داد که ترکیب کانی‌شناسی خاکسترها مورد نظر شامل پلاژیوکلаз، فلدسپار قلیایی و مقادیر زیادی شیشه‌اند. همچنین کانی‌های تیره‌ی باقی‌مانده بر روی الک نیز با تهیه مقاطع نازک، مورد بررسی سنگنگاری قرار گرفتند. آمفیبول (هورنبلند)، بیوتیت و مقادیر نسبتاً قابل ملاحظه‌ای کانی‌های تیره، اجزای سازنده‌ی مواد باقی‌مانده‌ی روی الک را شامل می‌شدند. مقدار کانی‌های تیره در این خاکسترها در مجموع نسبتاً کم بوده‌اند و الگوی پراش پرتو ایکس کانی‌شناسی این خاکسترها بیشتر پلاژیوکلاز (آلبیت)، فلدسپار قلیایی (سانیدین) و بیوتیت بودند که با نتیجه‌ی بررسی‌های سنگ-نگاری نمونه اولیه نیز سازگار بود (شکل ۱). ترکیب شیمیایی نمونه‌ی اولیه نیز به روش آنالیز XRF تهیه شد که نتایج آن، حضور این کانی‌ها را با توجه به ترکیب درصدی اکسیدها تأیید و قابل پیش‌بینی معرفی می‌کند (جدول ۱).

داوین، آلومینوسیلیکات حاوی کلر از گروه کانکرینیت است که برای اولین بار در سال ۱۸۲۵ در همبافت سوما- وزوویو یافت شده و به افتخار شیمیدان انگلیسی «همفری داوی»، داوین نامگذاری شد. به طور کلی، نام داوین به گونه‌ای از کانکرینیت غنی از کلر اطلاق می‌شود که با اعضای گروه کانکرینیت، هم- ساختار بوده و هر قفس در آن حاوی گروه‌های $[Ca.Cl]^+$ به جای $[Na.H_2O]^+$ است [۹]. داوین می‌تواند در شرایطی با دمای بالا و ماسه‌ای تشکیل شود. در این حالت ساختاری بدون آب داشته و در گروه فلدسپات‌توئیدها رده‌بندی می‌شود؛ ولی چنانکه در دماهای کمتر و با ساختاری آب‌دار تشکیل شود، تحت عنوان هیدروکسی‌داوین شناخته شده و بین زئولیت‌ها جای می‌گیرد.

در این کار پژوهشی تلاش بر آن بوده است تا امکان تشکیل هیدروکسی داوین بر اثر تغییر فاز خاکسترها آتشفشاگی در شرایط گرمابی و در حضور آبگونهای قلیایی، مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌های آزمایشگاهی

خاکسازهای آتششانی مورد بررسی از دامنه‌ی کوه دماوند و در منطقه‌ای بین گزانه و دره‌ی تلخ‌زود، جمع‌آوری شدند.

شكل ١ الگوی پاش پرتو ایکس (XRD) نمونه اولیه (TN₁) Bi: بیوتیت، Sa: سانیدین و Ab: آلبیت.

جدول ۱ ترکیب شیمیایی کلی نمونه بر اساس درصد وزنی اکسیدهای اصلی:

Main Oxides	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	MgO	TiO ₂	MnO	P ₂ O ₅
TN ₁	83.04	15.3	3.95	2.44	3.85	4.02	1.51	0.891	0.48	0.382

استفاده فازهای جدید فیلیپسیت و هیدروکسی داوین تشکیل شده‌اند. تصاویر میکروسکوپ الکترونی نمونه‌های به دست آمده نیز این نتایج را تأیید می‌کنند. با توجه به اینکه در تمام الگوهای نمونه‌های حاصل، کانی‌های اولیه (بیوتیت، آلبیت و سانیدین) همچنان حضور دارند؛ می‌توان چنین نتیجه گرفت که ماده‌ای اصلی دگرسان شده، مواد شیشه‌ای موجود در خاکسترها آتشفسانی بوده‌اند.

الگوهای XRD نمونه‌های به دست آمده نشان می‌دهند که فاز فیلیپسیت در تمامی آزمایش‌ها تشکیل شده است. ولی در آزمایش‌هایی که از آبگون‌های پتانس (KOH) و نمک طعام (NaCl) در غلظت‌های یکسان ۵ مول بر لیتر (TN₅) و نیز از آبگون KOH با غلظت ۷/۵ مول بر لیتر در حضور آبگون نمکی NaCl با غلظت ۵ مول بر لیتر (TN₇) استفاده شد علاوه بر فیلیپسیت، فاز جدید هیدروکسی داوین نیز تشکیل شد (شکل‌های ۲ و ۳). در این دو آزمایش با افزایش غلظت آبگون پتانس (شکل ۴)، تصاویر SEM به دست آمده از این نمونه‌ها نیز تشکیل فیلیپسیت و هیدروکسی داوین را تأیید می‌کنند (شکل‌های ۵ و ۶).

ابعاد یاخته‌ی یکه‌ی هیدروکسی داوین با سیستم شش گوش بر اساس داده‌های پراش سنج پودری پرتوی ایکس، XRD، و استفاده از محاسبات کمترین مربعات برآورد شده‌اند. این مقادیر همراه با مقادیر موجود در منابع علمی برای مقایسه در جدول ۳ آورده شده‌اند. چنان‌که مشاهده می‌شود ابعاد یاخته‌ی یکه‌ی به دست آمده برای هیدروکسی داوین همخوانی خوبی با داده‌های موجود سایر متابع علمی دیگر موجود نشان می‌دهد.

در این پژوهش از آبگون قلیایی پتانس (KOH) و آبگون نمکی NaCl به عنوان خاستگاه یون‌های OH⁻، K⁺ و Na⁺ استفاده شد. این آبگون‌ها با غلظت‌های ۱/۲۵ تا ۷/۵ مول بر لیتر تهیه شده و در آزمایش‌های گرمابی مورد استفاده قرار گرفتند. کلیه آزمایشات در دمای ۱۵۰ درجه‌ی سانتی‌گراد و در بازه‌ی زمانی ۹۶ ساعت به انجام رسیدند (جدول ۲).

در هر آزمایش ۵ گرم از خاکستر آتشفسانی با ۳۰ میلی‌لیتر از آبگون قلیایی پتانس (KOH) مخلوط و به مدت ۳۰ دقیقه با همزن مغناطیسی به طور کامل همزن شد. سپس ۳۰ میلی‌لیتر آبگون نمکی NaCl به آن مخلوط همگن مرحله‌ی قبل اضافه شده و به مدت ۳۰ دقیقه دیگر با همزن مغناطیسی به هم زده است. مخلوط همگن حاصل به اتوکلاو تفلونی منتقل و سپس با اضافه کردن ۲۰ میلی‌لیتر آب مقطر به اتوکلاو، در دمای ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد گرمادهی شد. پس از گذشت ۹۶ ساعت مواد درون اتوکلاو خارج شده و پس از شستشو با آب مقطر در دمای اتاق خشک شدند.

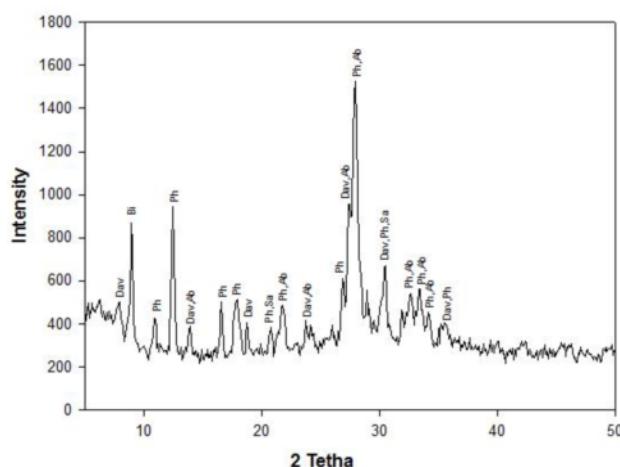
شناسایی فازهای حاصل با یک دستگاه پراش سنج پرتو ایکس (XRD)؛ و بررسی ریخت‌شناسی بلورهای حاصل با میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) انجام شد.

نتایج

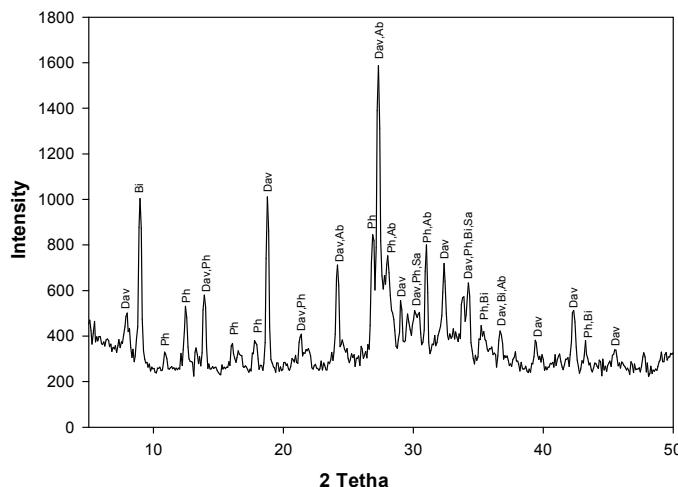
در این پژوهش، تأثیر غلظت‌های متفاوت از یون‌های سدیم، پتانسیم و کلر موجود در آبگون‌های قلیایی بر خاکسترها آتشفسانی در شرایط گرمابی بررسی شدند. فازهای به دست آمده از هر آزمایش پس از خشک شدن، پودر شده و با یک دستگاه پراش پرتو ایکس به روش پودری، شناسایی شدند. بررسی الگوهای XRD نمونه‌های به دست آمده نشان می‌دهند که از تغییر فاز خاکسترها آتشفسانی در حضور یون‌های مورد

جدول ۲ ویژگی‌های آزمایش‌های انجام شده.

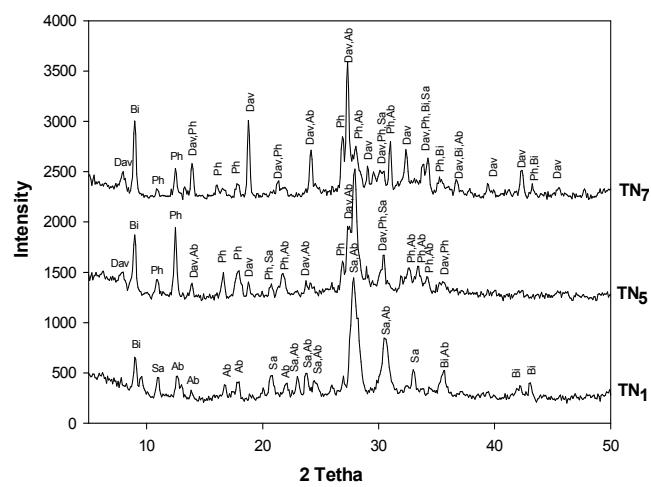
شماره نمونه	[KOH] Mol/lit	[NaCl] Mol/lit	دما (°C)	زمان (h)
TN ₂	۱,۲۵	۱,۲۵	۱۵۰	۹۶
TN ₃	۲,۵	۱,۲۵	۱۵۰	۹۶
TN ₄	۵	۲,۵	۱۵۰	۹۶
TN ₅	۵	۵	۱۵۰	۹۶
TN ₆	۷,۵	۲,۵	۱۵۰	۹۶
TN ₇	۷,۵	۵	۱۵۰	۹۶

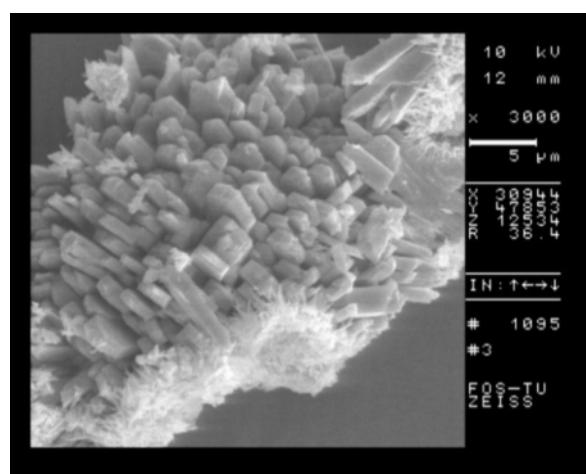
شکل ۲ الگوی XRD نمونه سنتزی TN₅. در این نمونه از غلظت ۵ مول بر لیتر برای هر دو نوع آبگون پتساس و نمک طعام استفاده شد. Bi: بیوتیت، Ab: سانیدین، Sa: آلبیت، Ph: فیلیپسیت و Dav: هیدروکسی داوین.

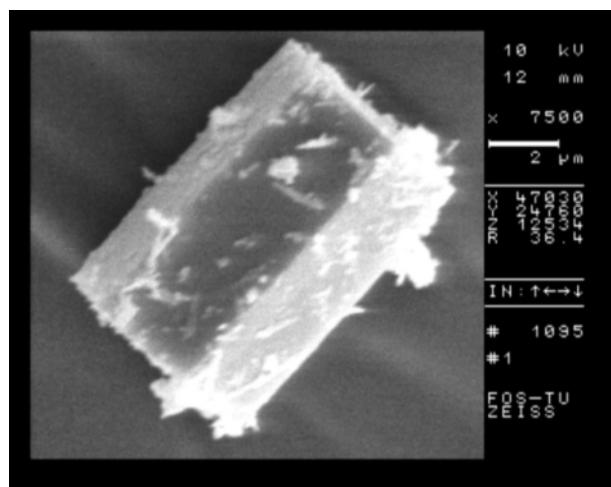
شکل ۳ الگوی XRD نمونه‌ی سنتزی TN₇. در این نمونه از آبگون‌های با غلظت ۷/۵ مول بر لیتر برای پتابس و ۵ مول بر لیتر برای نمک طعام استفاده شده است. Bi: بیوتیت، Ab: ساندین، Sa: آلیت، Ph: فیلیسیت و Dav: هیدروکسیداپتون.

شکل ۴ مقایسه‌ی الگوهای پراش پرتو ایکس نمونه‌های سنتزی₅ TN₅ و TN₇ با الگوی XRD نمونه‌ی اولیه (TN₁). در این نمونه‌ها از آبگون‌های KOH و NaCl در غلظت‌های یکسان ۵ مول بر لیتر برای نمونه‌ی TN₅ و نیز به ترتیب در غلظت‌های ۷/۵ مول بر لیتر و ۲/۵ مول بر لیتر برای نمونه‌ی TN₇ استفاده شده است. Bi: بیوتیت، Ab: سانیدین، Sa: سانیدین، Ph: آلتیت، Fil: فیلیپسیت و Dav: هیدروکسی‌داوین.

شکل ۵. تصویر میکروسکوپ الکترونی فیلیپسیت‌های سنتز شده.

شکل ۶. تصویر میکروسکوپ الکترونی هیدروکسیداوین تشکیل شده در نمونه TN_5 .

جدول ۳ پارامترهای یاخته‌ی یکه هیدروکسیداوین. مقادیر درون پرانتز بیانگر انحراف معیارند.

c (Å)	a (Å)	
۵,۲۶۴(۲۰)	۱۲,۷۲۸(۱۱)	مطالعه حاضر
۵,۳۳	۱۲,۷۰	[۱۲]
۵,۳۵۷(۱)	۱۲,۸۵۴(۱)	[۹]

حاصل از دگرسانی با درجه‌ی پایین هستند، بیشترین تمکر را در نهشت‌های آذرآواری غنی از شیشه به نمایش می‌گذارند. میزان شوری و قلیاییت محیط از مهم‌ترین عوامل موثر بر انحلال شیشه بوده و در ادامه فرآیند و تشکیل فازهای زئولیتی عواملی چون نسبت‌های کاتیونی موجود در شاره‌های دگرسان‌ساز، نسبت Si/Al و فعالیت آب اهمیت بیشتری می‌یابند [۱۰].

بحث و بررسی
اجزای سازنده‌ی رخساره‌های آتشفسانی با ترکیب‌ها و بافت‌های مختلف، طی مراحل اولیه‌ی دگرسانی، رفتارهای متفاوتی را از خود نشان داده و به نسبت‌های متفاوتی دستخوش تغییر می‌شوند. در این میان شیشه‌های آتشفسانی که واکنش‌پذیرترین جزء سازنده‌ی رخساره‌های آتشفسانی هستند با کوچکترین تغییر در شرایط محیطی دستخوش تغییر و دگرسانی می‌شوند. به همین دلیل زئولیت‌ها از فراورده‌های مهم

- [2] Utada M., "Hydrothermal alterarion relation to igneous activity in Cretaceous and Neogene formations of Japan", *Mining Geol. Spec Issue 8* (1980) 67-83.
- [3] Pingping S. , "Navrotsky A. Enthalpy of formation and dehydration of alkaline earth cation exchanged zeolite beta", *microporous and mesoporous Materials*, 109 Issue 1-3 (2008) 147-155.
- [4] Sheppard R. A., "Gude A. J. 3rd. Distribution and genesis of authigenic silicate minerals in tuffs of Pleistocene Lake Tecopa, Inyo County, California", *USGS Prof Pap*, 597 (1968) 38 p.
- [5] Sheppard R. A., "Gude A. J. 3d. Diagenesis of ruffs in the Barstow Formation, Mud Hills, San Bernardino County, California", *USGS Prof Pap* 634 (1969) 35 p.
- [6] Sheppard R. A., "Gude A. J. 3rd. Zeolithes and associated authigenic silicate minerals in tuffaceous rocks of the Big Sandy Formation, Mohave County T Arizona", *USGS Prof Pap* 830 (1973) 36 p.
- [7] Gude A. J. 3d., Sheppard R. A., *A zeolithic tuff in a lacustrine facies of the Gilla Conglomerate near Buckhorn, Grant County, New Mexico*, *USGS Bull.* 1763 (1988) 22p.
- [8] Surdam RG, Sheppard RA., *Zeolites in saline, alkaline lake deposits*; In *Natural Zeolites: Occurrence, Properties, Use.* LB Sand, FA Mumpston (eds) Pergamon Press, Elmsford, New York (1978) 145-174.
- [9] Hassan I., Grundy H.D., "Structure of davyne and implications for stacking faults", *Can. Mineral.* 28 (1990) 341-349.
- [10] Flanigan E. M., "Mineralogy and geology of natural zeolites", *Mineralogical Soc. Amr.* 4 (1977) 230 p.
- [11] خلقی م., "زئولیت‌ها و رخمنون‌هایی از آن در ایران", سازمان زمین‌شناسی کشور (۱۳۶۹).
- [12] Barinnd and Cesbron "Mineralogy of davyne", *Bull . Soc. Franc. Min. Cryst.*, 91, (1968) 34-42.

در این پژوهش، فیلیپسیت در آزمایش‌هایی که یون پتاسیم تنها کاتیون موجود در آبگون‌های قلیایی است، همواره تشکیل شده و با افزایش غلظت یون‌های آبگون بر شدت قله‌های آن افزوده می‌شود. این افزایش می‌تواند ناشی از انحلال هرچه بیشتر شیشه‌های آتشفسانی و تشکیل فیلیپسیت به عنوان فاز غالب با توجه به در دسترس بودن یون پتاسیم در محیط واکنش باشد. با اضافه کردن یون‌های سدیم و کلر به آبگون واکنشی، تشکیل فیلیپسیت همچنان ادامه می‌یابد ولی در شرایطی که غلظت یون‌های پتاسیم، سدیم و کلر افزایش چشم‌گیری در محیط واکنش پیدا می‌کند، علاوه بر فیلیپسیت هیدروکسی‌داوین نیز تشکیل می‌شود. در این حالت مقداری از یون‌های پتاسیم موجود در محیط واکنش، صرف تشکیل فیلیپسیت شده و محتوا سیلیسی-آلومینیومی باقی‌مانده همراه با یون‌های سدیم، پتاسیم (باقی‌مانده) و کلر موجود در محیط و نیز یون‌های کلسیم موجود در ماده‌ی اولیه (خاکستر آتشفسانی) در تشکیل ساختار هیدروکسی‌داوین شرکت می‌کند.

برداشت

در این پژوهش خاکسترها آتشفسانی منطقه‌ی دماوند تحت تأثیر آبگون‌های قلیایی در شرایط گرمابی به کانی‌های زئولیتی فیلیپسیت و هیدروکسی‌داوین تغییر فاز داده‌اند. فیلیپسیت در حضور آبگون‌های قلیایی با غلظت‌های متفاوت تشکیل شده و در صورت حضور یون‌های سدیم و کلر و نیز با افزایش مقدار یون پتاسیم، شرایط برای تشکیل فاز هیدروکسی‌داوین نیز فراهم می‌شود.

به اختصار می‌توان گفت که با ورود گرمابی‌های دگرسان‌ساز به درون نهشته‌ها و خاکسترها آتشفسانی، فیلیپسیت جزء اولین کانی‌های تشکیل شده ناشی از دگرسانی است که تا زمان مهیا بودن شرایط شیمیایی (وجود یون پتاسیم) تشکیل می‌دهد. با تشکیل اولین کانی‌های دگرسان و ادامه‌ی واکنش شاره با سنگ‌های میزبان، ترکیب شاره شروع به تغییر کرده و ضمن فقری شدن از یون‌هایی چون پتاسیم، از یون‌هایی همانند کلر، کلسیم و سدیم غنی می‌شود. این غنی‌شده‌گی می‌تواند باعث تشکیل و پیدایش کانی‌هایی نظیر هیدروکسی‌داوین شود.

مراجع

- [1] Fisher R.V., "classification of volcaniclastic sediments & rocks", *Bull. Geol. Soc. Amr.* (1961) 1409-1414.